



Arrest

nr. 122 466 van 14 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van zonder voorwerp wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 november 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) omdat haar minderjarig dochtertje ernstig ziek is.

Op 22 juni 2010 worden de verzoekende partij en haar dochter gemachtigd tot een tijdelijk verblijf, wat verlengd werd telkens voor een jaar op 7 september 2011 en op 15 mei 2012.

Op regelmatige basis worden aan de verwerende partij medische attesten overgemaakt betreffende de gezondheidstoestand van de dochter van de verzoekende partij.

De dochter van de verzoekende partij overlijdt op 19 juni 2012.

Op 6 februari 2013 maakt de raadsman van de verzoekende partij, als aanvulling op haar dossier, een medisch attest van 6 februari 2013 over betreffende haarzelf.

Op 14 juni 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot het zonder voorwerp verklaren van de oorspronkelijke aanvraag.

Dit is de bestreden beslissing, met als reden:

“De dochter van betrokkene is spijtig genoeg overleden op 19 juni 2012.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stelt dat verwacht mag worden dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening houdt met het recent overgemaakte medische attest betreffende haar aandoeningen. Zij heeft dit attest overgemaakt als aanvulling, terwijl niet blijkt dat met dit attest werd rekening gehouden.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verwerende partij merkt op dat huidige zonder voorwerp is

De aanvraag ex artikel 9ter d.d. 5 november 2009 werd ingediend op basis van de medische problematiek van de dochter van verzoekster.

De tijdelijke verblijfsmachtigingen werden steeds toegekend op basis van de medische aandoening van de dochter van verzoekster.

De dochter van verzoekster is spijtig genoeg overleden op 19 juni 2012.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de aanvraag zonder voorwerp is geworden.

Waar verzoekster zich in haar verzoekschrift beroept op haar eigen medische toestand, waarvan zij bij schrijven d.d. 6 februari 2013 een medisch verslag heeft overgemaakt, dient te worden opgemerkt dat de medische problematiek van verzoekster niet het voorwerp uitmaakte van de initële aanvraag d.d. 5 november 2009.

Niets belet verzoekster om op basis van haar eigen medische toestand een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. “.

2.3. De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier blijkt dat de raadsman van de verzoekende partij op 6 februari 2013, als aanvulling op haar dossier, een medisch attest van 6 februari 2013 overmaakt betreffende haar aandoeningen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij voordien een aanvraag had ingediend op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet met betrekking tot haar eigen ziekte.

In deze brief vermeldt de raadsman van de verzoekende partij uitdrukkelijk dat het gaat om “*een bijkomend document*” en dat het wordt overgemaakt “*als aanvulling op haar dossier*”. Bijgevolg kan uit deze bewoordingen niets anders worden afgeleid dan dat deze brief bevattende het medisch attest geen nieuwe aanvraag is maar een aanvulling op de eerder ingediende aanvraag betreffende haar dochter, te meer er zich geen andere aanvraag bevindt in het administratief dossier. Derhalve diende de verwerende partij rekening te houden met dit attest. Noch uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid of de verwerende partij met dit attest heeft rekening gehouden en of ze dit gegeven mee in overweging heeft genomen zodat de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in die mate zijn geschonden.

Waar de verwerende partij thans in de nota stelt dat de medische problematiek van de verzoekende partij niet het voorwerp uitmaakte van de initiële aanvraag lijkt dit juist te zijn maar is dit een aposteriori motivering, niet terug te vinden in de bestreden beslissing. Evenmin overigens de opmerking die stelt dat niets de verzoekende partij belet een nieuwe aanvraag in te dienen.

Bijgevolg is het middel in de hoger omschreven mate gegrond en leidt dit tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 juni 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van zonder voorwerp wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN